

40-jarig jubileum *Gonnie Liebe*

Drie 'heren' over Gonnie en vice versa

Karen Mauve (NLJ29-08-1997)

Afgelopen dinsdag, 26 augustus jl., was het 'Veertig jaar geleden dat Gonnie Liebe, secretaresse van Kees Bulthuis, bij Philips in dienst trad. Ze begon haar loopbaan in 1957 en werkt vanaf 1970 voor de directie van het Nat.Lab. Eigenlijk had ze gehoopt dat dit voorjaar -wanneer Kees met pensioen zou gaan- zichzelf ook met vervroegd pensioen zou mogen. Dat wordt nu 1 april 1999, want Kees is gevraagd tot die datum aan te blijven als er tegenwoordiger voor Research in het GMC. En, Kees zonder Gonnie? Dat is onmogelijk! De redactie van het Journaal sprak met drie van de 'heren' waarvoor Gonnie werkte, en met Gonnie over hen en haar ervaringen op het lab.

Directieleden kwamen en gingen, maar Gonnie bleef op 'dezelfde stoel' zitten. Gemiddeld werkte ze acht jaar voor haar bazen; dan gingen zij met pensioen en kreeg Gonnie een nieuwe baas. Gert Rathenau (inmiddels overleden) was het eerste directielid waarvoor Gonnie ging werken. Zijn opvolger was Eddie de Haan. Hij heeft nog steeds regelmatig contact met Gonnie en is, net als de andere twee 'heren', ook vol lof over haar rol als directiesecretaresse. *'Je moet weten dat ik heel slordig ben'*, bekent De Haan; *'Gonnie sprong daar voortreffelijk op in door al mijn*

activiteiten minutieus voor te bereiden. Als ik bijvoorbeeld op reis ging, wist ik stap voor stap wat ik allemaal ging doen en wie ik zou zien; ze had alles wat ik daarbij nodig had, keurig in mappen gestopt. Zelfs mijn vrouw wist van uur tot uur waar ik was!' Piet Kramer, opvolger van De Haan, vult aan: *'Wat ook opviel, was haar enorme netwerk: niet alleen binnen Philips maar ook ver daarbuiten. Ze kende altijd wel iemand die haar verder kon helpen informatie op te diepen. Zelfs op verre reizen hoorde je haar naam noemen wanneer het over Philips ging.'*

Sinds 1989 is Gonnie de secretaresse van Kees Bulthuis. *'Toen Piet Kramer van het lab vertrok, zijn we eerst eens samen gaan praten hoe we elkaar zouden aanspreken'*, vertelt Kees. *'In die tijd ging het op het lab heel formeel toe en werd ze als Mevrouw Liebe aangesproken, maar ik zag dat niet zo zitten. We spraken af, dat het Gonnie en Kees was in het dagelijks gebruik, maar Mevrouw Liebe en Mijnheer Bulthuis in het bijzijn van gasten, en zo doen we het nog altijd'*. Ook Kees is zeer verknocht aan 'zijn Gonnie' en in zijn voordrachten wordt regelmatig haar naam genoemd in toevoegingen als: *'... en Gonnie vindt dat nodig, dus dan doe ik dat!'* Evenals zijn twee voorgangers prijst Kees het geheugen en het fantastische archief van zijn secretaresse. *'De informatie die je haar geeft om een bepaalde brief op te sporen, kan nog zo foutief of verward zijn; binnen een paar minuten heeft zij het juiste document boven water getoverd'*. Kees besluit: *'We hebben elkaar opgevangen in hectische tijden zoals de Centurionperiode en mijn 'dubbel'-functie van directeur van de Internationale Research en directeur van het Nat.Lab. Zo raakten we erg op elkaar afgestemd. Daarnaast heeft Gonnie een heel goede kijk op mensen en is ze uiteraard uiterst betrouwbaar. Zij weet alles en kan mij dus goed aanvullen. Ze voorkomt zo regelmatig dat ik in de fout ga. Ja ... , ons beider capaciteiten vormen volgens mij een ideale combinatie!'*

40 jaar Nat Lab.

Gonnie was 17 jaar toen ze de Typekamer van de Administratie op het lab binnenstapte. Vijf typistes werkten daar. Secretarissen (anders dan die van de directie) bestonden in die dagen nog niet. Al het tikwerk werd centraal verricht. Vanachter een glazen afscheiding werden zij nauwlettend in de gaten gehouden door de leiding van de afdeling, mejuffrouw Mast. En die zal wat te verduren gehad hebben

met die vijf giebelende meiden. *'Er was er eentje bij die het heel bont kon maken. Ik herinner me nog hoe ze een keer met één van onze collega's, die in een rolstoel zat, door de afdeling liep, uitgedost als 'zuster Olivetti'. Dat laatste sloeg op de kap van de Olivetti-schrijfmachine, die ze bij wijze van verpleegstersmuts op haar hoofd had gezet'.*

Bij mejuffrouw Mast moest je in de 'leer' en wanneer zij, samen met de baas van de Administratie; de heer Ritmeester, besloten had dat je het 'aankon' (en er een van het beperkte aantal secretaresseplaatsen vrijkwam), stroomde je door. Al een jaar later werd Gonnie aangesteld als secretaresse van de Redactie van het Philips Technisch Tijdschrift. Voor dit tijdschrift heeft zij twaalf jaar gewerkt, deels op de Gabriël Metsulaan, deels in WB en WY. Naast het tikwerk, verzorgde zij ook het organisatorische deel van het redactiewerk.

In 1970 kwam er een directiesecretaresseplaats vrij bij de heren Rathenau en Klasens en maakte Gonnie haar entree op WB5. Rathenau was een heel drukke baas met vele internationale contacten en contacten met universiteiten. Eddie de Haan en Piet Kramer waren de volgende bazen. *'Dit waren ietwat 'luidruchtige' bazen. Iedere keer als zij elkaar op WB5 tegenkwamen, dan ging het als volgt "Goede morgen doctor de Haan", "goede morgen heer Kramer" en dit dan keihard. (Deze 'formele' begroeting stamde nog uit hun studententijd in Amsterdam.) Eddie de Haan kon goed relativeren, je kon verschrikkelijk met hem lachen: hij was een fijne baas, maar jeetje, wat was hij slordig! Piet Kramer gedroeg zich een stuk 'serieuzer'. Hij kon goed delegeren, hield veel van reizen en genoot dan van alles wat daarbij kwam kijken. De taxi's waren één van de eerste die een 'autotelefoon' aan boord hadden, en daar maakte Piet zeer intensief gebruik van'.*

Vanaf 1989 is Gonnie de secretaresse van Kees Bulthuis. *'Hij is heel anders dan Kramer en De Haan. Een stuk rustiger en zeer geordend. Hij is, en dat is voor iedereen niet altijd even makkelijk, heel recht voor zijn raap en zegt wat hij denkt Maar als het klikt heb je ook zijn volle vertrouwen, en ik mag wel zeggen dat ik dat heb'.* Bij Kees Bulthuis had ze, en heeft ze, te maken met een baas met een gecombineerde functie. Eerst die van directeur van de Internationale Research en voorzitter van de Directie van het Nat.Lab. De laatste jaren is hij directeur van de Internationale Research en vanaf 1 april jl. is hij ook lid van de Groepsraad. *'De Research Strategy Meetings onder zijn leiding in de Ruwenberg heb ik voor een groot deel meegemaakt als secretariële hulp en ik heb dat ervaren als zeer aangenaam; onder andere omdat je dan met het gehele Internationale Research-management, en de groepsleiders van alle laboratoria in contact komt en dus ook ziet welke persoon bij welke naam hoort'.*

Over Kees wil Gonnie aan het slot ook nog kwijt *'dat hij een 'akelig' goed geheugen heeft en precies weet hoe een rapport of brief van een paar jaar geleden eruit ziet'.* Hoe Gonnie haar werk ervaart, beantwoordt ze tenslotte heel simpel: *'Ik geniet ervan om ervoor te zorgen dat alles op rolletjes loopt'.*

En, dat haar dat goed gelukt is, daar zijn haar drie 'heren' het unaniem mee eens!